

A hatások a dinamó által leadott elektromos teljesítménynek és az időegységenként felvett (mechanikai) energiának a hányadosa. A leadott teljesítményhez az izzólámpán átfolyó áramot és a lámpán eső feszültséget kell megmérnünk – különböző fordulatszámok mellett. Volt, aki csak a feszültséget mérte, és a teljesítményről feltette, hogy az U^2 -tel arányos. Ez azonban csak állandó nagyságú ellenállás esetén igaz, márpedig az izzólámpa ellenállása erősen változik az izzószáll hőmérsékletével (tehát erősen függ a lámpán átfolyó áram erősségétől).

A fordulatszám mérését egyesek a kerékpár sebességmérő műszerével, mások a kiserelt és fűrógéppel meghajtott dinamó által működtetett fordulatszám-mérővel oldották meg.

A legnehezebb feladat a felvett teljesítmény mérése volt. A mechanikai munkavégzés közvetlen mérésére (például a szükséges forgatónyomaték meghatározására) senki nem vállalkozott. Többen közvetett úton, elektromos mennyiségek mérésén keresztül próbálták megmérni a dinamó által felvett teljesítményt. Meghajtómotorként általában barkács fűrógépet használtak, amellyel vagy közvetlenül a dinamó tengelyét, vagy pedig egy dörzskeréken keresztül a kerékpár kerekét forgatták. A motor által felvett áramerősség és a motorra kapcsolt feszültség közvetlenül mérhető, ebből azonban csak a motor, nem pedig a dinamó által felvett teljesítmény számítható ki. A két érték közti különbségre *Gaál János* (Komarno, Magyar Tannyelvű Gimn., IV. o. t.), a terheletlen és az izzólámpával terhelt elrendezés közti teljesítményfelvételtől, *Puhl Ferenc* (Győr, Révai M. Gimn., III. o. t.) pedig a dinamó üresjáratú feszültségének és a terhelt állapotban mérhető feszültségnek az eltéréséből próbált következtetni.

Minden mérés azt mutatta, hogy a dinamó hatásfoka erősen függ a fordulatszámától, de a konkrét mérési eredmények nagyon különbözőek voltak. Néhányan egyáltalán nem végeztek mérést, hanem elméleti megfontolásokkal akarták kideríteni a dinamó viselkedését; munkájuk mérésenként nem értékelhető.